به نام خدا

آزمایشگاه شبکههای کامپیوتری ﷺ

گزارش آزمایش پنجم

استاد:

دكتر برديا صفائي

نویسندگان:

محمدهومان کشوری هیربد بهنام علی نظری

شماره دانشجویی:

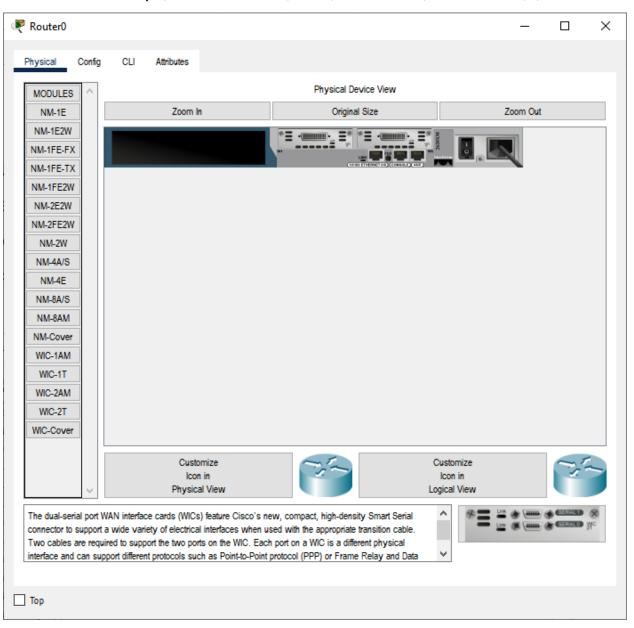
99105667

99171333

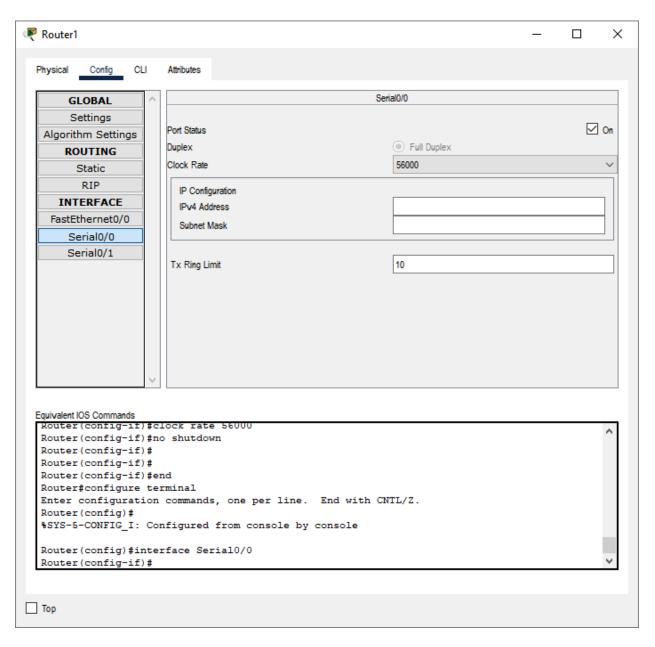
99102401

قسمت RIP

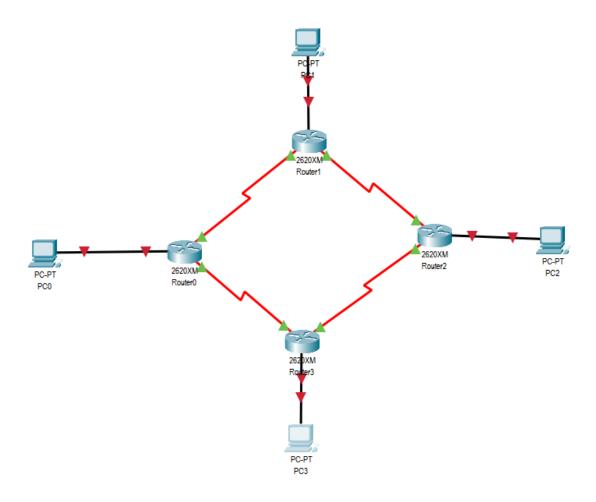
در ابتدا میخواهیم که شکل داده شده در دستور کار و فیلم آموزشی را طراحی router کنیم. در ابتدا تمامی component را در صفحه قرار میدهیم. سپس هر WIC-1T را باز میکنیم و آنرا در ابتدا خاموش میکنیم. سپس دو ماژول router به آن اضافه میکنیم. در آزمایش قبلی یکی کافی بود چون صرفا هر router به یک router دیگر وصل میشد ولی اینجا نیاز به دو serial port داریم.

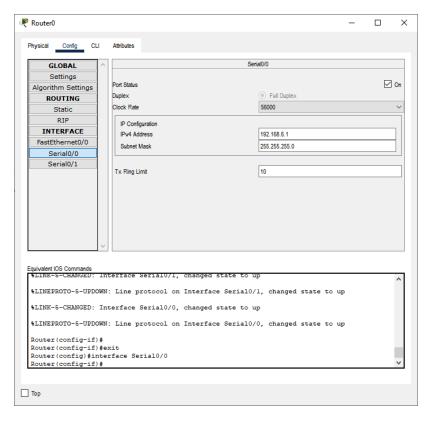
سپس دستگاه را روشن میکنیم و به تب Config میرویم. در این تب کلاک هر دو سریال پورت را بر روی 56000 تنظیم میکنیم. سپس هر interface را روشن میکنیم.

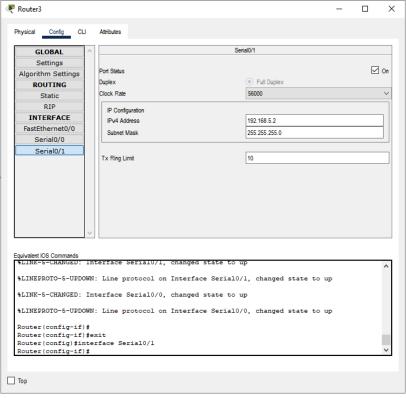

در انتها سیم کشیها را انجام میدهیم. از کابل Serial DCE برای وصل کردن routerها به هم استفاده میکنیم. کامپیوترها را نیز به کمک کابل Copper Straight Through به مسیریابها وصل میکنیم.

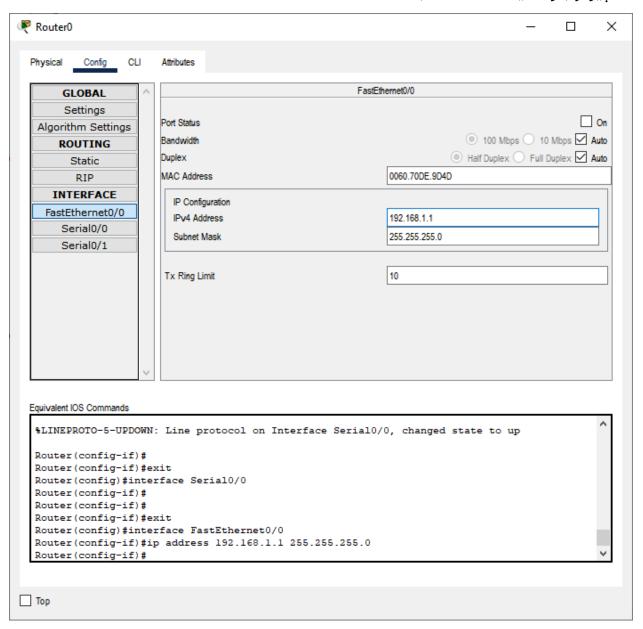

حال Pاهای مسیریابها را تنظیم میکنیم. من دقیقا از Pاهایی که در فیلم آموزشی بود استفاده کردم و برای اینکه گم نشوم هم مانند فیلم آموزشی بر روی هر کدام از سیمها subnet شبکه را نوشتم. تخصیص دهی آیپیها را نیز به کمک سربرگ Router0 و انتخاب کردن هر یک از interfaceها انجام میدهیم. به عنوان مثال Router0 را به صورت زیر تنظیم میکنیم:

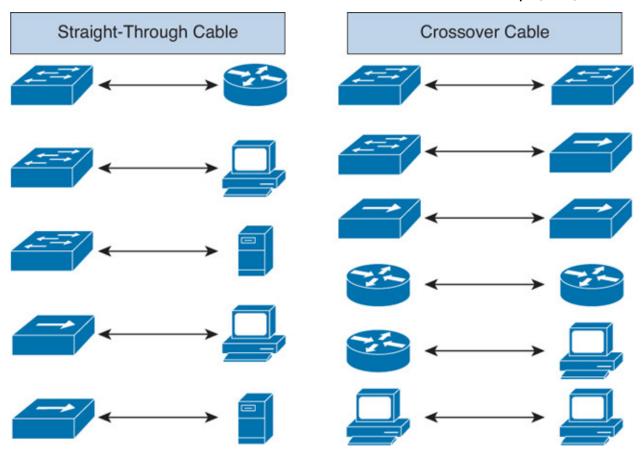
در ادامه نیز برای interfaceهای FastEthernet یک subnet تعریف میکنیم که هر کامپیوتر بتواند یک IP داشته باشد.

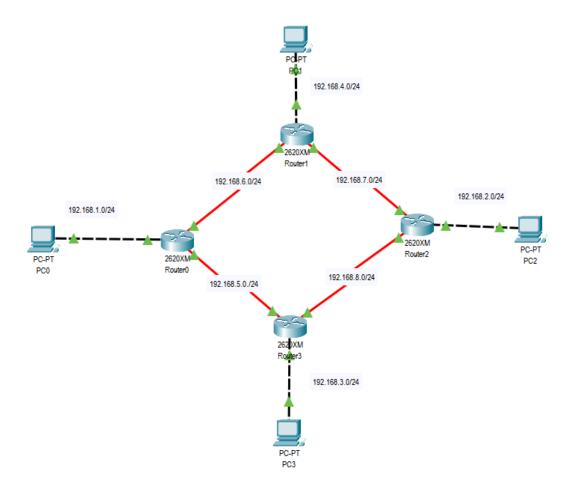
در ادامه نیز به هر یک از کامپیوترها یک IP را تخصیص میدهیم. اما مشکلی که وجود داشت این بود که بعد از تخصیص دادن IPها همچنان llinkی که بر روی کامپیوتر بود Down بود مانند شکل زیر:

Device Name: PC1 Device Model: PC-PT Port Link IP Address IPv6 Address MAC Address 0001.63CC.4544 FastEthernet0 Down 192.168.4.2/24 <not set> 0002.1627.18CA Bluetooth Down <not set> <not set> Gateway: 192.168.4.1 DNS Server: <not set> Line Number: <not set> Physical Location: Intercity > Home City > Corporate Office > PC1

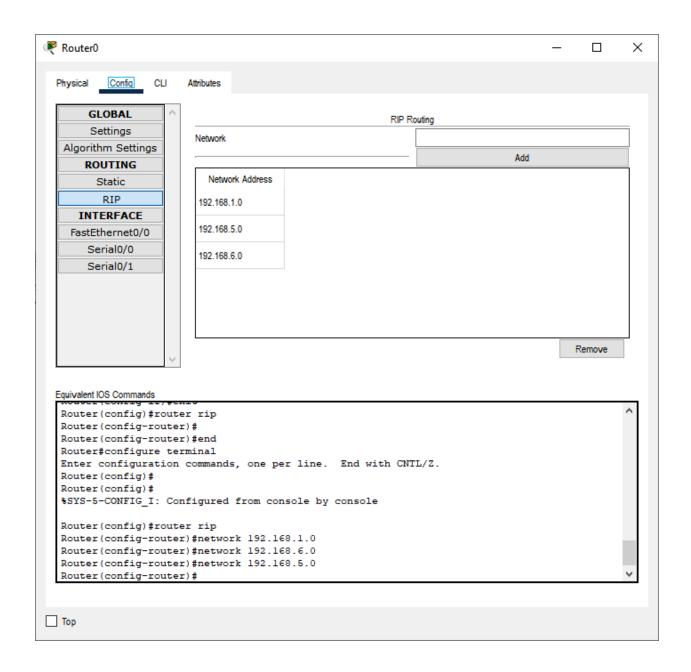
با کمی جست و جو در اینترنت من به این لینک رسیدم که گفته بود که به جای کابل up link از cross over استفاده کنید. با این تغییر تمامی straight through شدند. همچنین این عکس را در اینترنت پیدا کردم که کدام سیمها باید کجاها استفاده شوند. همچنین دقت کردم که در فیلم آموزشی نیز از این نوع کابل استفاده شده بود و من دقت نکرده بودم!

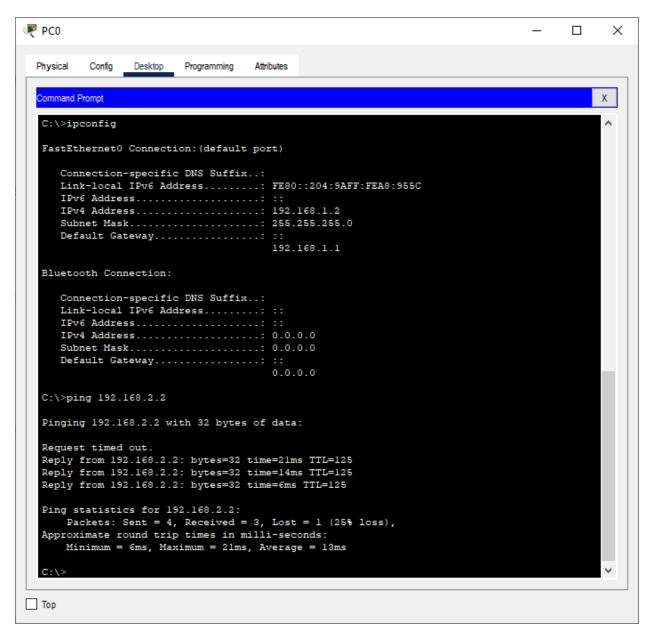
حال محیط آزمایش ما به صورت زیر است:

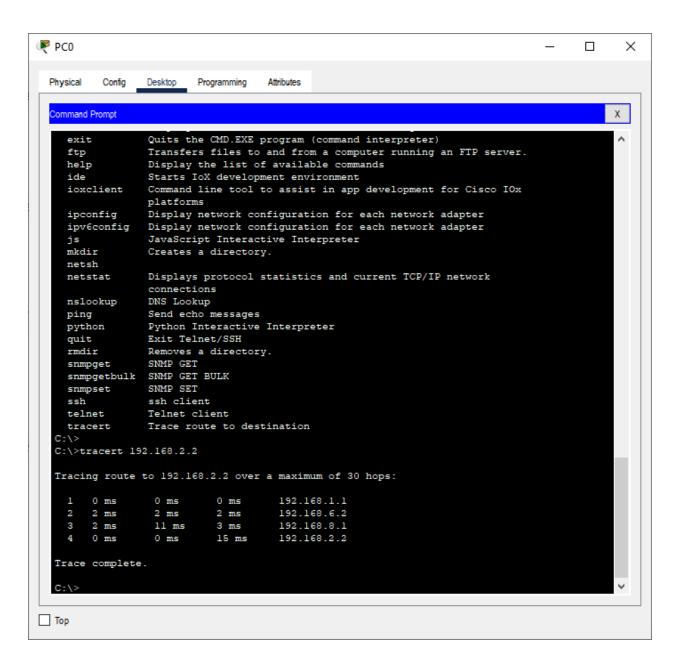
حال به سراغ تنظیم کردن RIP میرویم. برای تنظیم کردن باز هم به سربرگ Config و قسمت RIP میرویم و تمامی آیپیهایی که به مسیریاب وصل است را وارد میکنیم. به عنوان مثال برای مسیریاب شماره 0 داریم:

حال سعی میکنیم که از PC-0، PC-2 را پینگ کنیم.

همان طور که مشاهده میشود کامپیوتر مقصد به درستی پینگ میشود. همچین من یک traceroute نیز گرفتم که صرفا مسیر بسته را بررسی کنم.

قسمت OSPF

در این بخش نخست در مورد areaهای OSPF توضیحاتی مینویسیم و سپس در مورد بستههای Isa و انواع مختلفی که میتواند داشته باشد، میگوییم.

OSPF یکی از پروتکلهای مسیریابی داخلی است که برای مسیریابی بسترهای شبکهای استفاده میشود. OSPF به عنوان یک پروتکل مسیریابی داخلی به دو دستهی مسیریابی داخلی (IGP یا Interior Gateway Protocol) و پروتکلهای مسیریابی بینالمللی (BGP یا Border Gateway Protocol)

در OSPF، شبکه به چندین منطقه (area) تقسیم میشود که هر منطقه شامل یک یا چندین مسیریاب OSPF است. مناطق به منظور کاهش حجم پیامهای مسیریابی و بهبود عملکرد شبکهی OSPF تقسیم میشوند.

نوعهای مختلف مناطق OSPF شامل موارد زیر هستند:

:Area . . 1

این منطقه به عنوان منطقه مرکزی (backbone) شناخته میشود و همهی دیگر مناطق باید به آن متصل شوند. همچنین این منطقه نباید شامل هیچ مسیریاب مستقیماً به اینترنت (external router) باشد.

۲. Area های non-backbone یا Standard Area

این مناطق شامل مسیریابهایی هستند که فقط به منطقهی backbone متصل هستند و نباید به دیگر مناطق متصل شوند. بزرگ شدن جدول به علت این است که در ospf که از LS استفاده میکند باید تمام روترها در یک area از همدیگر اطلاعات داشته باشند.

:Stub Area . w

تمام routeهای خارجی (خارج از کل OSPF) در این ناحیه با 0.0.0.0 مشخص میشوند تا جداول داخلی با اطلاعات زیاد پر نشود.

:Totally stubby area . F

در این منطقه، تنها مسیر پیش فرض به مسیریاب خروجی (exit router) وجود دارد. این منطقه معمولاً برای کاهش حجم پیامهای OSPF و بهبود عملکرد شبکه استفاده میشود.

د. (Not-so-stubby area) NSSA.

در این منطقه، مسیرهای external به شبکه OSPF وارد میشوند اما مسیر پیشفرض مسیریاب خروجی (exit router) به اینترنت است.

۶. Totally Not-So-Stubby Area یا همان Totally NSSA

در این نوع منطقه، مسیرهای external به شبکه OSPF وارد میشوند، اما مسیر پیشفرض به یک مسیریاب خروجی (exit router) در داخل NSSA ختم میشود. این نوع منطقه همانند Totally Stubby Area برای کاهش حجم پیامهای OSPF و بهبود عملکرد شبکه استفاده میشود.

:Virtual Links .9

Virtual Link یا لینک مجازی یک پیوند OSPF بین دو مسیریاب است که از طریق منطقههای بینالمللی متصل هستند. لینک مجازی به منظور ارتباط مسیریابهایی که در یک منطقه OSPF نیستند، به کار می رود.

در کل، استفاده از مناطق OSPF به تنظیم و بهینهسازی عملکرد شبکه OSPF کمک میکند و تعیین مسیر مناسب برای انتقال دادهها را سریعتر و بهتر انجام میدهد.

در مورد Isa هم توضیحاتی ارائه میدهیم. LSA یا Link State Advertisement یک پیام OSPF است که اطلاعات مربوط به شبکهی OSPF را حمل میکند. هر مسیریاب OSPF اطلاعات خود را با استفاده از پیامهای LSA با سایر مسیریابهای OSPF در شبکه به اشتراک میگذارد. در ادامه، انواع LSAها را شرح خواهیم داد:

Type 1: Router LSA .1

این نوع LSAها اطلاعات مربوط به یک مسیریاب در شبکه OSPF را حمل میکنند. این پیامها شامل لیست پیوندهای مربوط به مسیریاب، آدرسهای IP، زمان زندگی (LSA) (LSA) و وضعیت رابطهای مسیریاب در شبکه OSPF میباشد.

Type 2: Network LSA .Y

این نوع LSAها اطلاعات مربوط به شبکهها در شبکه OSPF را حمل میکنند. این پیامها شامل لیست پیوندهای مربوط به شبکه، آدرسهای IP، زمان زندگی (LSA Lifetime) و مسیریابهای مربوط به شبکه در شبکه OSPF میباشد.

Type 3: Summary LSA .٣

این نوع LSAها اطلاعات مربوط به مسیرهای summary (خلاصه شده) بین مسیریابها را برای ارسال مسیرهای ABR این پیامها را برای ارسال مسیرهای summary بین مناطق OSPF استفاده میکنند.

Type 4: ASBR-Summary LSA . F

این نوع LSAها اطلاعات مربوط به ASBR Router در یک منطقه OSPF را حمل میکنند. این پیامها توسط ASBR برای ارسال مسیرهای summary از یک ASBR به منطقههای دیگر استفاده میشوند.

Type 5: External LSA .Δ

پیام LSA Type 5 External LSA نیز برای مسیریابی خارج از دامنه OSPF استفاده می شود. این پیامها شامل اطلاعات مربوط به مسیرهایی هستند که خارج از دامنهی OSPF در یک شبکهی دیگر وجود دارند. مسیریابهای ASBR این پیامها را به دیگر مسیریابهای OSPF در شبکه ارسال میکنند.

هر نوع LSA همراه با یک شناسه منحصر به فرد و کدی برای نشان دادن نوع خود (LSA ID همراه با یک شناسه ها در شبکه OSPF به عنوان "LSA ID" شناخته میشوند. همچنین، هر LSA دارای یک زمان زندگی است که بر اساس اعتبار زمانی آن پیام، OSPF میتوانند تصمیم بگیرند که آیا آن را استفاده کنند یا نه.

حال سعی میکنیم که مسیریابها را تنظیم کنیم. در ابتدا تمامی RIPهای RIP را پاک میکنیم. سپس به کمک دستورات زیر بر روی Router0 آیپی های مورد نظر را وارد میکنیم.

```
Router(config-if) #exit

Router(config) #router o

Router(config) #router ospf 1

Router(config-router) #networ

Router(config-router) #network 192.168.1.0 0.0.0.255 area 0

Router(config-router) #network 192.168.6.0 0.0.0.255 area 1

Router(config-router) #network 192.168.5.0 0.0.0.255 area 1

Router(config-router) #exit

Router(config) #exit

Router#

*SYS-5-CONFIG I: Configured from console by console
```

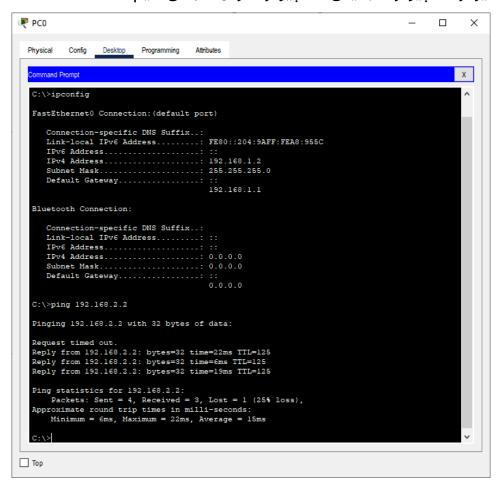
سپس به کمک دستور show running-config از درست وارد شدن آنها اطمینان حاصل میکنیم.

```
!
router ospf 1
log-adjacency-changes
network 192.168.1.0 0.0.0.255 area 0
network 192.168.6.0 0.0.0.255 area 1
network 192.168.5.0 0.0.0.255 area 1
!
```

حال برای تمامی مسیریابهای دیگر نیز این کار را انجام میدهیم. در نهایت نیز با زدن دستور show ip route چک میکنیم که آیا این entryها وارد جداول مسیریابی شدند یا خیر.

```
Router#show ip route
Codes: C - connected, S - static, I - IGRP, R - RIP, M - mobile, B - BGP
       D - EIGRP, EX - EIGRP external, O - OSPF, IA - OSPF inter area
       N1 - OSPF NSSA external type 1, N2 - OSPF NSSA external type 2
       E1 - OSPF external type 1, E2 - OSPF external type 2, E - EGP
       i - IS-IS, L1 - IS-IS level-1, L2 - IS-IS level-2, ia - IS-IS inter area
       * - candidate default, U - per-user static route, o - ODR
       P - periodic downloaded static route
Gateway of last resort is not set
O IA 192.168.1.0/24 [110/65] via 192.168.5.1, 00:00:11, Serial0/1
    192.168.2.0/24 [110/65] via 192.168.8.1, 00:00:11, Serial0/0
0
С
     192.168.3.0/24 is directly connected, FastEthernet0/0
0
     192.168.4.0/24 [110/129] via 192.168.8.1, 00:00:11, Serial0/0
                    [110/129] via 192.168.5.1, 00:00:11, Serial0/1
С
     192.168.5.0/24 is directly connected, Serial0/1
0
    192.168.6.0/24 [110/128] via 192.168.5.1, 00:00:11, Serial0/1
0
    192.168.7.0/24 [110/128] via 192.168.8.1, 00:00:11, Serial0/0
С
    192.168.8.0/24 is directly connected, Serial0/0
```

در نهایت نیز از کامپیوتر 0 بقیهی کامپیوترها را ping میکنیم.


```
Physical Config Desktop Programming Abbules

Command Prompt

Reply from 152.168.2.2: bytes=32 time=6ms TTL=125
Reply from 152.168.2.2: bytes=32 time=19ms TTL=125
Reply from 152.168.2.2: bytes=32 time=19ms TTL=125
Packets: Sent = 4, Received = 3, Lost = 1 (25% loss), Approximate round trip times in milli-seconds:

Hinimum = 6ms, Maximum = 22ms, Average = 15ms

C:\>ping 152.168.3.2: bytes=32 time=12ms TTL=126
Reply from 152.168.3.2: bytes=32 time=12ms TTL=126
Reply from 152.168.3.2: bytes=32 time=13ms TTL=126
Reply from 152.168.4.2: bytes=32 time=13ms TTL=126
C:\>ping 152.168.4.2
Pinging 152.168.4.2: bytes=32 time=13ms TTL=126
Reply from 152.168.4.2: bytes=32 time=12ms TTL=126
Reply from 152.168.4.2: bytes=32 tim
```

مانند قسمت قبل در آخر نیز من یک traceroute میگیرم که مسیر بسته را مشاهده کنم.

```
C:\>tracert 192.168.2.2
Tracing route to 192.168.2.2 over a maximum of 30 hops:
      0 ms
                           0 ms
                                     192.168.1.1
                0 ms
      4 ms
                0 ms
                           8 ms
                                     192.168.6.2
      7 ms
                14 ms
                          2 ms
                                     192.168.8.1
                8 ms
                                     192.168.2.2
                          2 ms
Trace complete.
C:\>
```

برای بخش آخر که گفته شده با wireshark این بسته ها را track کنیم، در ویدیو گفته شد که نیازی نیست ولی یک سوالی پرسیده شده که چه بستههایی جابهجا میشود که توضیحات آن در ادامه آمده است:

وقتی یک پروتکل OSPF در شبکهی فعال است، مسیریابهای OSPF به طور دورهای بستههای OSPF را در سراسر شبکهی OSPF ارسال میکنند تا اطلاعات خود را با سایر مسیریابها به اشتراک بگذارند و بهروزرسانیهای لازم برای جداول مسیریابی OSPF را ارسال کنند. در ادامه، چند نوع بسته OSPF را با توجه به ترتیب وقوعشان در شبکه تعریف میکنیم:

:Hello Packets .1

این بستهها هر ده ثانیه یا بیشتر در شبکه ارسال میشوند و این کار باعث برقراری و حفظ ارتباط بین مسیریابهای OSPF میشود. بستههای Hello شامل اطلاعاتی از جمله شناسه مسیریاب، نام شبکه، مدت زمان زندگی و زمان دوبارهیابی برای پیامهای OSPF هستند.

:Database Descriptor Packets .Y

این بستهها اطلاعاتی از جمله زمان تغییرات در دیتابیس مسیریابی OSPF را در اختیار مسیریابهای همسایه قرار میدهند. این بستهها شامل اطلاعاتی از جمله نسخهی بانک اطلاعاتی OSPF، فهرست LSAهایی که بهروز شدهاند و شناسهی بستههای LSAمیشوند.

:Link State Request Packets . "

این بستهها برای درخواست بستههای LSA بهروزرسانی شده از مسیریابهای همسایهی OSPF ارسال میشوند.

:Link State Update Packets . F

این بستهها حاوی بستههای LSA بهروزرسانی شده هستند که در پاسخ به درخواست بستههای LSR ارسال میشوند.

د. Link State Acknowledgement Packets:

این بستهها برای تأیید دریافت بستههای LSA توسط مسیریابهای همسایه استفاده میشود.

:Link State Request Packet Error .9

این بستهها برای ارسال خطا در پاسخ به درخواست LSR ارسال میشوند.

:Link State Update Packet Error .V

این بستهها برای ارسال خطا در پاسخ به LSA ارسال شده توسط یک مسیریاب ارسال میشوند.

:Link State Acknowledgment Packet Error .A

این بستهها برای ارسال خطا در پاسخ به LSA تأیید شده ارسال شده توسط یک مسیریاب ارسال میشوند.